

## De kinderen van het achtste woud.

De kinderen van het achtste woud.

Els Pelgrom

In klas 4 las ik de kinderen van het achtste woud van Els Pelgrom. Halverwege het boek, waarvan de tekst vaak aanleiding is tot een gesprek, vroegen we ons af of het verhaal waar of bedacht was.

Waarom lijkt het nu alsof het echt gebeurd is wat er in dat boek staat.

"Nou zei Karel, dat komt omdat er zoveel namen in dat boek staan."

"Ja maar ook dat die namen in het echt lijken te bestaan."

Unaniem waren de kinderen van mening dat het wel echt gebeurd zou moeten zijn. Sommigen wilden zelfs Els Pelgrom daarover schrijven.

Toen de koeien vanuit de winterstal naar de uiterwaarden bij de IJssel werden gebracht, zijn we op de kaart gaan zoeken.

Kaarten werden tevoorschijn getoverd en allen waren ze enthousiast bezig om te gaan zoeken.

(Natuurlijk werden hier namen in het register opgezocht en via de aanduidingen werden sommige plaatsen gevonden...zoekstrategieën toepassen werd hier actief geoefend).

We kwamen uit in de buurt van Dieren en Rheden. Het plaatsje Zemst was niet te vinden. Meester ging zich op een zondagmorgen oriënteren. Hij kwam terug met een stafkaart waarop hij veel plaatsen, genoemd in het boek, had teruggevonden.

Meester kopieerde een gedeelte van de kaart en de kinderen gingen in groepjes aan de gang om alle plaatsaanduidingen te zoeken.

Hoe kun je dat nu gemakkelijk aanpakken.

Kinderen kwamen op:

Hoofdletters zoeken immers alle namen worden weergegeven met een hoofdletter.

We weten dat in het..hoofdstuk veel namen en plaatsen genoemd worden.

In de klas hebben we geprobeerd met Joke's aantekeningen en de stafkaart het een en ander terug te vinden. Veel kwam overeen. De plaats van de boerderij, de beukenlaan enz. Er waren echter ook veranderingen. Zemst bleek Rheden te zijn. Stikke Mui heette Stikke Trui.

We besloten te gaan wandelen. Op internet vonden we nog dat Els Pelgroms echte naam Else Koch was. En dat de familie Schouten aan het eind van de oorlog Klaphek verkocht had. Nog even hebben we overwogen het graf van Zusje (Willemien), en dus met de achternaam Schouten op de begraafplaats te zoeken. Maar uit piëteitsoverwegingen ( een hele klas kinderen struinend over een begraafplaats) hebben we daarvan af gezien.

Een fantastische wandeling volgde waarbij veel uit het boek weer omhoogkwam en we lang naar bepaalde plaatsen moesten zoeken. Een van de leerlingen vroeg toen we net aankwamen: "Meester zou dat dode paard er nog liggen"?

### Geografische aanwijzingen.

- Pag. 10 sleet je rijden...Ze hoefden niet eens te rem"men toen ze op de weg terechtwamen, de brede geasfalteerde weg, die van het dorp in zigzagbochten door het bos, helemaal tot aan de top van de Heuvense berg, onhoog ging en daarna nog verder de hei over.
- Pag. 13 le sloegen rechtsaf het karrenspoor in dat langs het heideveld naar de Tweede Beukenlaan liep ( ). Naar de Imbos waar een compagnie Duitsers bivakkeerde.
- Pag. 17 Ik kom uit Zemst
- Pag. 18 Eerste Beukenlaan. Einde van de wei naar het hek van de Eerste Beukenlaan.
- Pag. 19 Boerderij Klaphek lag tussen de bossen verscholen, niet ver van de Heuvense bergrug. . Wanneer je door de Eerste Beukenlaan liep, kon je langs een smal kronkelpadje over de hei naar het Clingebos gaan en zo kwam je in Zemst. En als je daar, aan het eind van de Beukenlaan, op de hei, een pad

- rechtdoor volgde, kwam je in het dorp Ulsten uit.
- Maar liep je qoor de Tweede Beukenlaan, dan kwamje op de uitgestrekte heide, met naar het noorden heuvels zo ver je kijken kon.
  - . Pag. 41.42 De farm. Wolthuis uit de wijk Geitenkamp in Arnhem.
  - Pag. 46 deze put is 177 1/2 voet diep En gegraven in het jaar 1847
  - Pag. 48 Naar Zemst of Ulsten. Er waren verschillende wegen naar de Bakkerij. Als ze aan het eind van de Eerste Beukenlaan over de hei liepen en het pad langs het kerkhof naar de grote weg afdaalden, kwamen ze rechts van Eie bakkerij uit.
  - Ze konden, ook de zandweg over de heuvels volgen en door de Stikke Mui lopen, een grintweg die tussen twee hoge watten lag. Dan kwamen ze links van de bakkerij uit.
  - Pag. 52 Noortje geeft het bos een naam uit een versje dat zij kent.
  - Pag. 53 Het versje. Het 8e woud eindigt bij het begin van de Eerste Beukenlaan, niet ver van de boerderij.
  - Pag. 76 Vanaf de Boerderij: Als je de hele Beukenlaan uitliep en dan linksaf ging O! maar dan waren ze nu in dat bos waarvan Evert had gezegd dat zij er niet mochten komen. ( ) Dit was het bos dat Noortje het Achtste Woud had genoemd.
  - Pag. 95 Bovenop de Dassenberg stond een groepje berken met hoge kruinen ( ) een bijenliefhebber uit Zemst had daar zijn bijenkorven neergezet.
  - Pag. 96 Vanaf de Dassenberg kon je de uiterwaarden zien, maar draaide' je je om dan keek je uit over het achtste woud.

- Pag. 97 Vanaf de Dassenberg waren ze in de Beukenlaan gekomen en rechts van hen was het Achtste Woud.
- Pag. 102 Vanuit het huis zagen ze ook de akker tegen de heuvel op en de bosrand waar ze een tijd geleden de jas en de ransel en de bajonet hadden gevonden.
- Pag. 114 Zittend op het dak; achter het bos zagen ze de hei, heuvel na heuvel vol met jeneverbesstruiken. En Ja daar lag het achtste woud, achter de beukenbomen.
- Pag. 115 Ze konden vér voorbij het dorp zien, waar de weilanden langs de IJssel waren. ( ) daar is Duitsland ( ) Soms kun je vanaf de Dassenberg Duitsland ook wel zien.
- Pag. 158 Spoorstraat 33b in Zemst. Daar woont een vriend van Theo. Nico.
- Pag. 172 ( ) en meer naar het zuiden stak het kerktorentje van Zemst boven de bomen van het Clingebos uit. Een eindje verder de heuvel op stond een dikke eik aan de rand van de greppel. Hij moest wel een paar honderd jaar oud zijn, zo dik was hij.
- Pag. 176 Bovenop de top van de Dassenberg zijn nu
- Duitsers met zendapparatuur in verbinding met de Duitsers -bij Klaphek
- Pag. 187. Vader was verdwaald in de Onzalige Bossen terugkomend van Beekbergen.

- Pag. 198 Naar Zemst, naar het ziekenhuis.

Noortje wordt opcg april 1945 12 jaar. Else Koch is van 2 april 1934.

Hoofdpersonen:

Tante Janna

Boer everingen (Chris)

Henk de knecht

Evert, Zusje (Willemien) en Gerrit '

Noortje

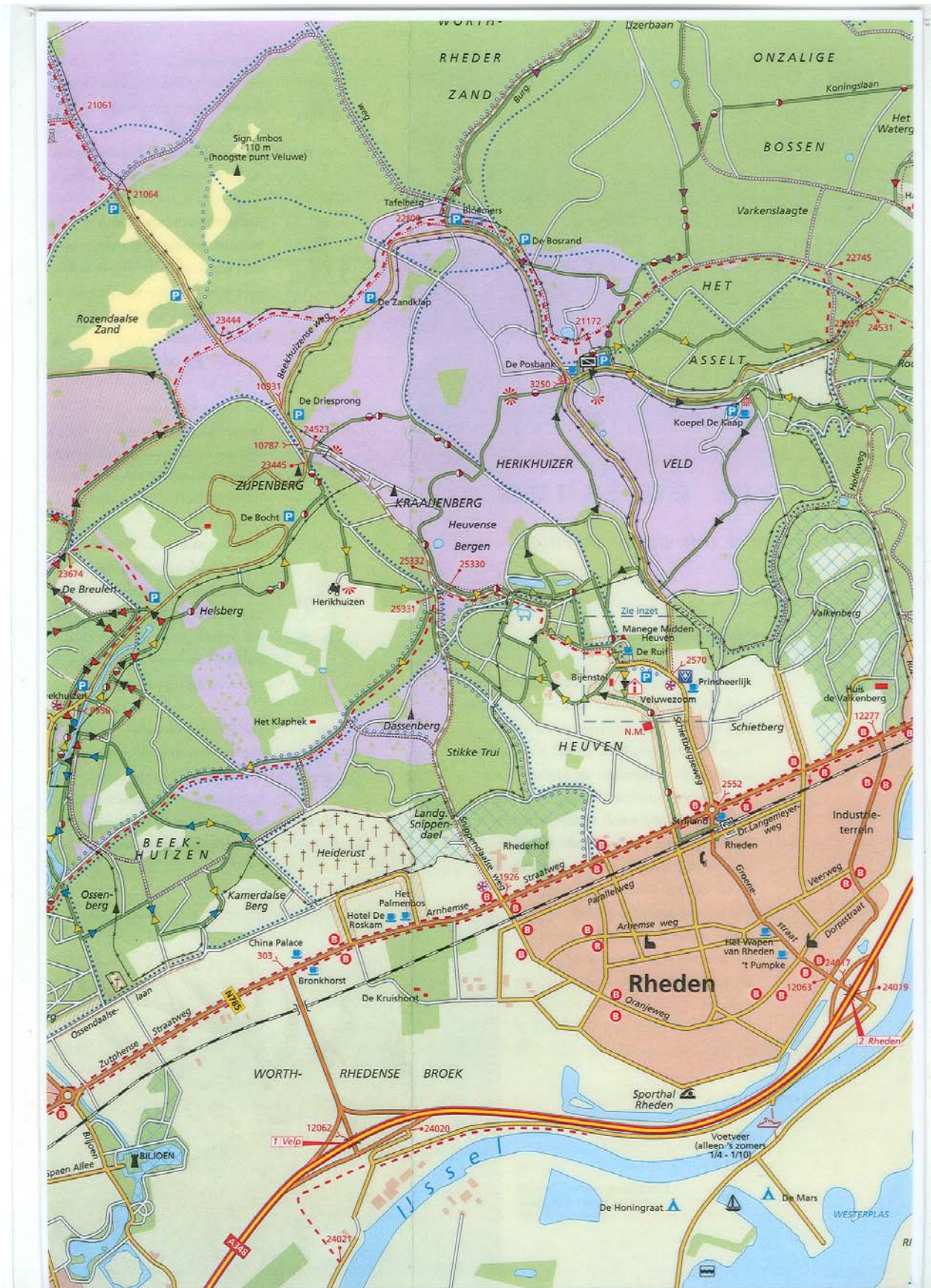
Van der Hoek (Noortjes vader)

Fam. Wolthuis en buurvrouw

Theo (onderduiker met TBC)

Baby Sarah kind van de in het bos ondergedoken joodse familie Meier

Eigenaar van het huis in de oorlog is de fam. Schouten. Vlak na de oorlog verkopen zij het omdat het zwaar beschadigd is tijdens de slag om Arnhem.



Voorbeeld uit Vrijeschool De Zevenster te Uden

Verslag in



foto's

Voorbeeld uit Vrijeschool De Zevenster te Uden



So mei 2007  
Etenwijk naar Het Kleeflied.  
Foto's Dina van Duivel.